Erasmus beszámoló

Hollandia, Ede 2014

Erasmusos kiutazásomra Hollandiába, a 2013/14-es tavaszi félévben került sor miután megtudtam, hogy az őszi szemeszterben, amire jelentkeztem, nem indítanak kommunikációs képzést. A kezdeti csalódást persze kiváltotta „a tavasszal úgy is jobb idő lesz, legalább kevesebb ruhát kell kivinnem”– gondolata. Sőt, végül sokkal jobban örültem, hogy tavasszal tekinthetem meg a nyiladozó tulipán mezőket. (Keukenhof virágos kertje kötelező látnivaló, ha tavaszi szemeszterben van kint az ember.)

Először is a kiutazás és a szálláselintézése a legfontosabb teendő. Budapestről nincs közvetlen járat Amsterdamba, Eindhoven-be viszont a fapados járatok teljesen megfizethető áron bármikor kirepítenek. Eindhovenből Ede kb. 1,5 óra út, egyszeri vonat átszállással, de a csatlakozás és a közlekedés teljesen rendben van, így egyáltalán nem vészes az út, a 32 kg-os bőrönd cipekedését leszámítva. A vonatállomásra elénk jöttek kocsival, bár a távolság maximum 10 perces gyalogút lett volna. A szállás… az egy kényes téma. Kiutazás előtt nézegettem albérleteket, de Ede kis város, így az iskola által felkínált szálláslehetőség tűnt a legbiztosabbnak. Bár utólag egyáltalán nem bánom, mert hozzátartozik a felejthetetlen élményekhez az együttélés is. Az előző években utazó lányok említették, hogy a szállás nem lesz valami úri lakosztály, de azt azért nem gondoltuk volna, hogy tényleg ilyen körülmények fogadnak majd minket a nyugati civilizációban. A nevezetes kollégium ugyanis régen katonai

bázisként szolgált, így egy nagy területen belül több nagy ház közül az egyik legrégebbi típusú volt a miénk. Persze a sok kezdeti negatívum közt a szépséget is észre véve, az erdő szélén laktunk, csendes, nyugis környéken, sok bicikliúttal. Szerencsére kétágyas szobában voltunk, aminek a kialakítása végülis egy teljesen átlagos kollégiumi szobával megegyező (vasszekrény, vaságy, komód, íróasztal). A kiakasztó helyzetet inkább a folyóson terjengő dohos szag, valamint a mellékhelyiségek és a fürdőszoba állapota okozta. (Három WC, amiben nem volt kézmosó, és négy fröccsöntött, nehezen szabályozható zuhanyzó.) A konyha se volt egy csúcs modern, de legalább minden szükséges konyhai eszközzel fel volt szerelve és elég tágas volt ahhoz, hogy mindenki kényelmesen elférjen. A szállással kapcsolatos fennakadás azonban nem tart tovább egy hétnél, utána az ember kialakítja a kis szokásait és megszokja az új „otthonát”, a sok impulzus pedig, ami folyamatosan éri kint az embert, minden negatívumot elfeledtet.

Kép: a szállásról pár fotó

G

Please DON'T
leave food
bags and cans
on the table
after you
finish eating!

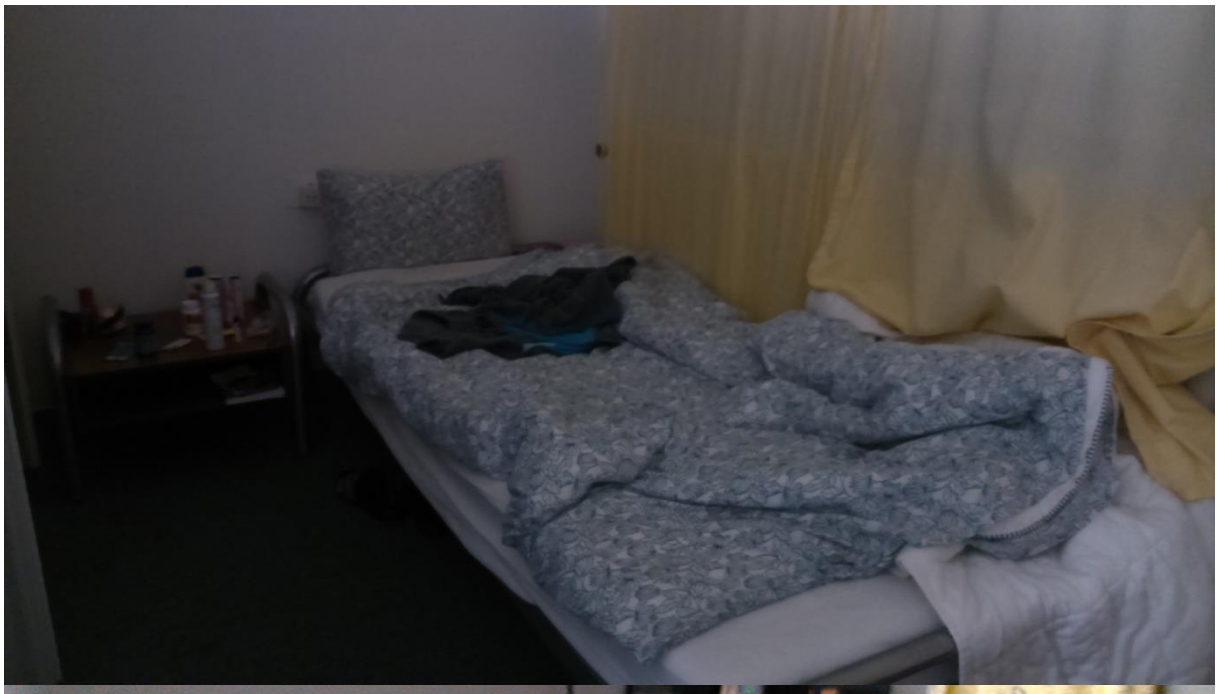

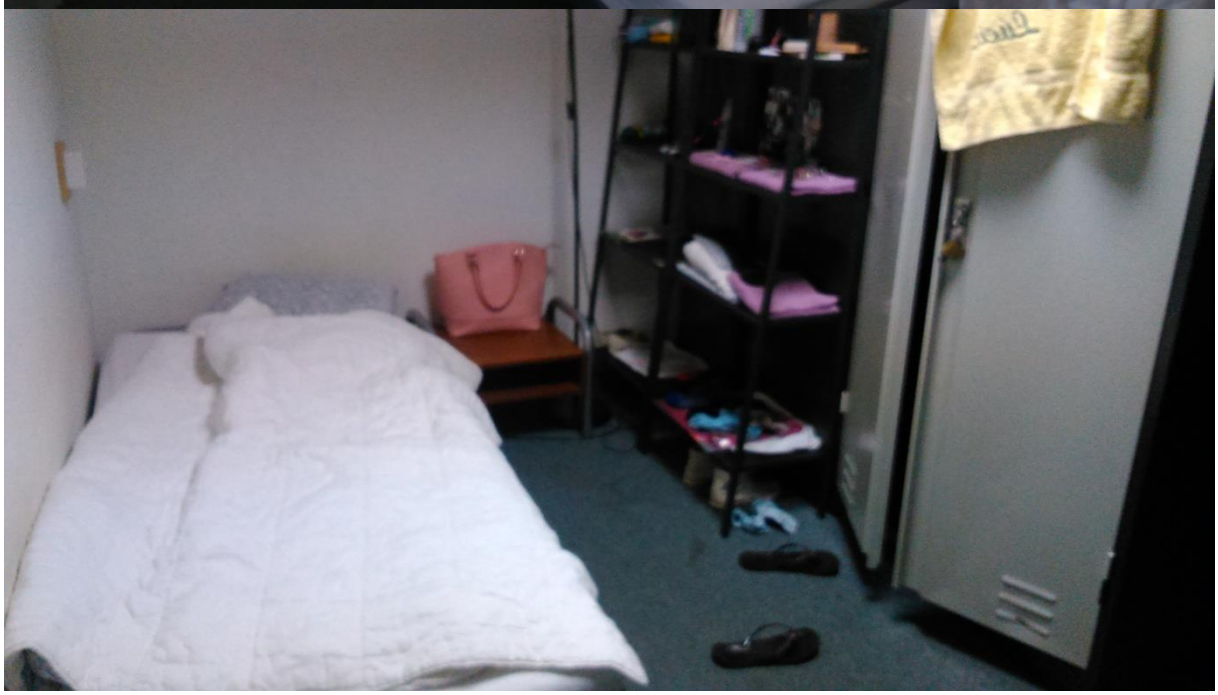

A három hónapos kint tartozódás bőven elég idő arra, hogy beleláss a kinti szokásokba, életbe, önállósodj, világot láss, és persze tanulj is. Bringabérlésre van lehetőség, teljesen normál áron, azzal be lehet járni a környéket, boltok pedig 10 perces vonzáskörzetben vannak, az egyetemmel együtt. Amsterdam egy jó egyórás vonatút, de mindenféleképpen érdemes oda többször is felmenni az iskolai tanulmányút mellett is. A tömegközlekedés nagyon jó, bár meg kell fizetni. Ede-ből Amsterdamba 18 euro a return jegy, ami már tartalmazza a diákkedvezményt. Egy kis érdekesség a tömegközlekedésben: egy holland diák három külföldit tud magával vinni kedvezménnyel, a normál árú jegy amúgy 30 euro lett volna. Egyszóval, ha nem az egyetemi szaktársakkal utazik az ember, nyugodtan ismerkedjen össze a vonaton diákokkal, és ha együtt utaznak, az 40%-os kedvezményt jelent. De ha több ember akar együtt utazni, az autós bérlés olcsóbban jön ki, ha van kellő depozit hozzá.

Az egyetemi életet hagytam utoljára, mint legérdekesebb témát. Az első két hétben csak a külföldi diákoknak tartanak órát, ezzel segítve mind a nyelvi, mind pedig a környezetváltozás kezdeti kihívását. Mi összesen kb. 12-en voltunk külföldiek és ehhez társultak be a helyi, holland diákok. A három hónapos képzés alatt majdnem mindennap be kellett járni az egyetemre, folyamatosan voltak vendég előadók és minden hétre jutott egy céglátogatás is. Külföldön nagyon nagy divat a csapatépítés és a közös munka, így minden órán voltak közös csoportmunkák. A céglátogatásoknak köszönhetően sokat utaztunk, a kurzus végén pedig Brüsszelben, az Európai Parlamentben is tettünk egy három napos látogatást. Persze többször is volt szünet az iskolában, így az embernek bőven akad ideje utazgatni. Az Erasmusos „végig

bulizós” sztorikat mi azonban nem tapasztaltuk meg. Ha ügyesen koordinál az ember, persze jut mindenre ideje, de a kint töltött idő alatt nagyon sok beadandót és előadást kellett csinálni, valamint a kurzust négy fő vizsgával zárni. Persze nem kell olyan véresen komolyan venni, de tanulni kell.

Kép: Az egyetem és a bérelt bicikli

A megélhetés természetesen drágább, mint itthon és a támogatás nem fedezi a szálláson kívüli költségeket, így ezzel feltétlen számolni kell. Nem éltem nagy lábon, de nem szűkölködtem semmiben, így egy hónap olyan 70-80 ezer forintból jött ki, ez persze függ attól is, hogy az ember mennyit utazik. (Szerencsére nekünk volt lehetőségünk a másik egyetem szervezésével egy hétvégére leutazni Párizsba, ami természetesen plusz költséget jelentett.) Ami meghökkentő és bosszantó volt a számunkra, hogy itthon direkt kiváltottunk devisa alapú, dombornyomott Mastercardot, hogy azzal fizetünk majd mindenhol, hogy ne kelljen pénzt kivenni. Sajnos ez nem volt ilyen egyszerű, ugyanis kint mindenhol csak Maestro kártyát fogadnak el, így semmire se mentünk a Mastercarddal. Egy helyen fogadták el a kártyát Ede-ben az Emté nevű szupershopban, ahol a normál nem dombornyomott diák Visa kártyát is. De persze ez legyen a legnagyobb probléma egy külföldi kinttartózkodás alatt.

Összességében azt kell, hogy mondjam, mindenkinek csak ajánlani tudom. Aki teheti, az menjen ki. Hatalmas élettapasztalatot ad, sok nemzetiséggel és rengeteg érdekes emberrel lehet találkozni. A tanárok hihetetlenül kedvesek, ahogy a szaktársak és a veled együtt érkező

többi Erasmusos is. Tanulni és beadandókat írni természetesen kell, de a többi felejthetetlen élmény mellett így visszatekintve eltörpül a feladat.

Kép: Az egyetem tetőteraszán az első bemutatkozó nap

Csiszár Zita